

مثال - ظرفی شیشه‌ای که از جیوه 20°C پر است 200 cm^3 حجم دارد. هر گاه آنرا تا 100°C گرم کنیم چقدر از جیوه از ظرف بیرون میریزد. ضریب انبساط حجمی شیشه $10^{-5} (^{\circ}\text{C})^{-1}$ است.

ازدیاد حجم ظرف برابر است با:

$$\Delta V = 10^{-5} \times 200 \times (100^{\circ} - 20^{\circ}) = 0.192 \text{ cm}^3$$

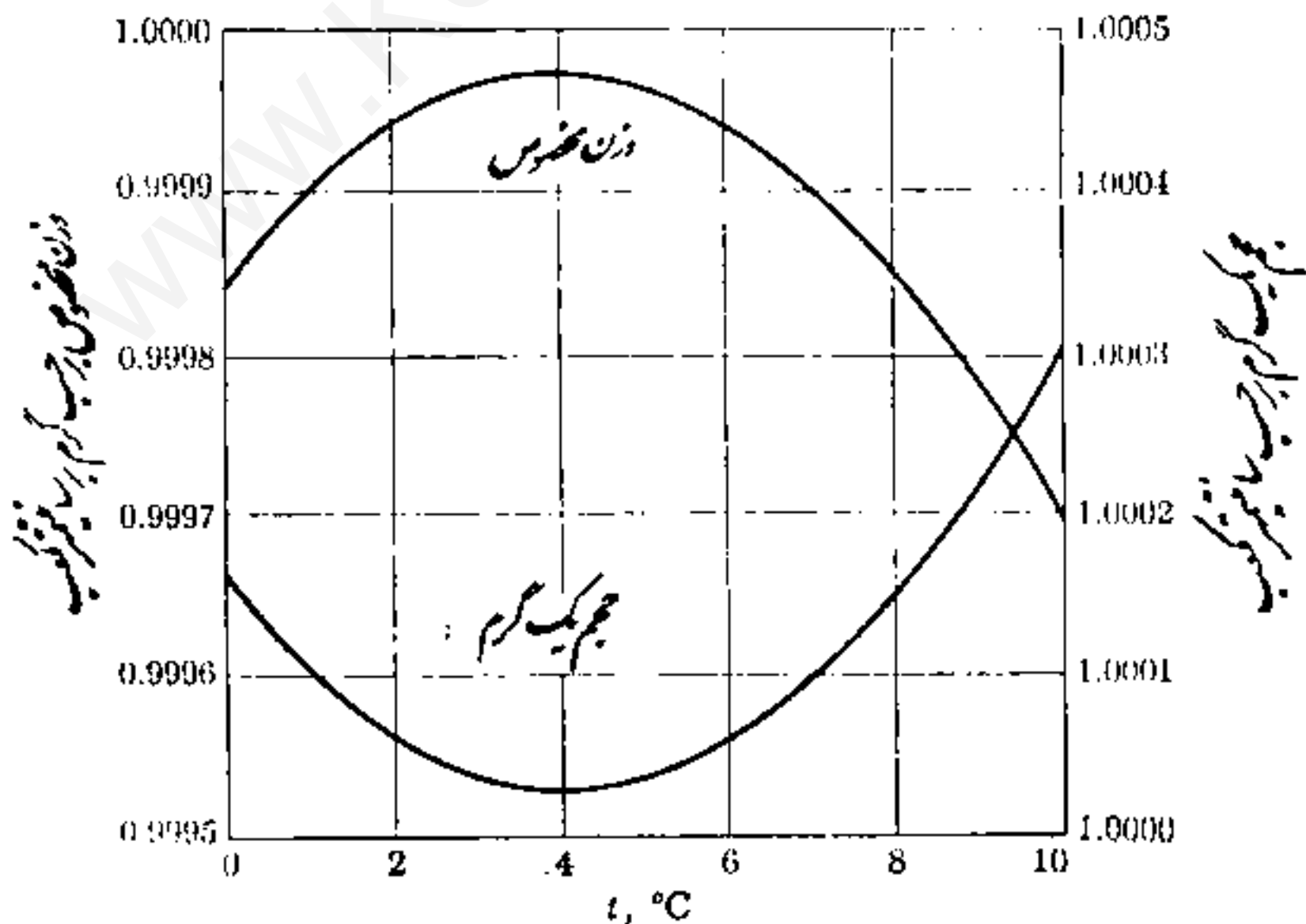
ازدیاد حجم جیوه عبارتست از:

$$\Delta V = 18 \times 10^{-5} \times 200 \times (100^{\circ} - 20^{\circ}) = 2.88 \text{ cm}^3$$

و حجم جیوه‌ای که از ظرف بیرون میریزد عبارتست از:

$$2.88 - 0.19 = 2.69 \text{ cm}^3$$

آب در فاصله دمایی 0°C و 4°C با افزایش دما، کاهش حجم پیدا میکند یعنی برعکس اکثر اجسام در حالیکه انقباض مییابد. در حالیکه بالاتر از 4°C با افزایش دما انبساط مییابد. بنابراین حجم مقدار معینی از آب در دمای 4°C کمترین مقدار ممکن را دارد لذا توده ویژه آب در این دما کمترین مقدار خود را دارا است. علت اینکه سطح آب دریا یخ میزند ولی زیر یخ آب است و موجودات دریایی سالم میمانند همین موضوع است. در شکل ۱۵-۱۰

شکل ۱۵-۱۰ توده ویژه آب و حجم یک گرم از آن در فاصله صفر و 10°C سلزیوس.

انبساط و انبساط آب، در فاصله دمایی صفر و ده سلزیوس نشان داده شده است. در جدول ۴-۱۵ تغییرات توده ویژه و حجم مخصوص را در فاصله دمایی بیشتری ثبت کرده اند.

جدول شماره ۴-۱۵ توده ویژه و حجم مخصوص آب

C°t	توده ویژه gm/cm ³	حجم مخصوص cm ³ /gm
۰	۰/۹۹۹۸	۱/۰۰۰۲
۴	۱/۰۰۰۰	۱/۰۰۰۰
۱۰	۰/۹۹۹۷	۱/۰۰۰۳
۲۰	۰/۹۹۸۲	۱/۰۰۱۸
۵۰	۰/۹۸۸۱	۱/۰۱۲۱
۷۵	۰/۹۷۴۹	۱/۰۲۵۸
۱۰۰	۰/۹۵۸۴	۱/۰۴۲۴

در مورد اجسامی نظیر یک میله یا تیر آهن که فقط یک بعد آنها مورد نظر است، ضریب انبساط خطی α را تعریف میکنند. هر گاه L طول میله باشد:

$$\alpha = \frac{1}{L} \frac{dL}{dT} = \frac{1}{L} \frac{dL}{dt} \quad (۱۰-۱۵)$$

و در فاصله دمایی معین خواهیم داشت:

$$\Delta L = L_0 \bar{\alpha} \Delta T = L_0 \bar{\alpha} \Delta t$$

که در آن $\bar{\alpha}$ ضریب متوسط انبساط طولی در فاصله دمایی Δt و L_0 طول اولیه میله است. میتوان بین ضریب انبساط طولی و ضریب انبساط حجمی رابطه‌ای بطریق زیر بدست آورد. مکعب مستطیلی در نظر بگیرید که اضلاع آن L_1 و L_2 و L_3 باشد. بنابراین حجم آن برابر خواهد بود با:

$$V = L_1 L_2 L_3$$

و از آنجا:

$$\frac{dV}{dT} = L_2 L_3 \frac{dL_1}{dT} + L_1 L_3 \frac{dL_2}{dT} + L_1 L_2 \frac{dL_3}{dT}$$

هر گاه طرفین تساوی فوق را بر $L_1 L_2 L_3$ تقسیم کنیم خواهیم داشت :

$$\frac{1}{V} \frac{dV}{dT} = \frac{1}{L_1} \frac{dL_1}{dT} + \frac{1}{L_2} \frac{dL_2}{dT} + \frac{1}{L_3} \frac{dL_3}{dT}$$

هر گاه انبساط گرمایی جسم در امتدادهای مختلف یکسان باشد هر سه عبارت طرف راست تساوی مساوی و برابر α هستند یعنی :

$$\beta = 3\alpha \quad (12-15)$$

ضریب انبساط طولی را با دستگاه انترفرومتر اپتیکی اندازه می گیرند .

۱۵-۶ ، تنش گرمایی

هر گاه دو انتهای میله‌ای را بدون نقطه ثابت بسته مانع انبساط یا انقباض آن شویم و سپس دمای آنرا تغییر دهیم در آن تنش کششی یا تراکمی بوجود میاید که تنش گرمایی نامیده میشوند . اندازه تنش گرمایی گاهی اوقات با اندازه‌ای زیاد میشود که از حد ارتجاع یا حتی از حد کسینجنگی جسم نیز بیشتر میشود . بنابراین درموقع ساختن کلیه انواع دستگاههایی که دمای عناصر سازنده آن متغیر است باید پیش بینی لازم برای انبساط گرمایی و جلوگیری از بوجود آمدن تنش گرمایی درجسم بشود . درلوله‌های ناقل بخار قسمی ازلوله را بشکل U خم میکنند و درپلهای فلزی یکطرف پل را آزاد میگذارند تا انبساط ممکن باشد . محاسبه تنش گرمایی درمیله‌ای که آزاد نیست بسیار آسان است . فرض کنیم دوطرف میله‌ای دردمای t_0 بجائی بسته و ثابت شده و سپس دمای آن به t_1 تقلیل داده شود . هر گاه میله آزاد میبود کاهش طول نسبی آن برابر است با :

$$\frac{\Delta L}{L_0} = \alpha(t - t_0) = \alpha \Delta t \quad (13-15)$$

چون میله آزاد نیست تا انقباض یا باد پس باید از دوطرف تحت تأثیر چنان تنش کششی قرار گیرد که بهمین اندازه تغییر طول پیدا کند با استفاده از تعریف مدول یونگ خواهیم داشت :

$$Y = \frac{F/A}{\Delta L/L_0} \quad \text{و} \quad F = AY \frac{\Delta L}{L_0}$$

چنانچه $\frac{\Delta L}{L_0}$ را از فرمول ۱۵-۱۳ بدست آورده در فرمول اخیر قرار دهیم خواهیم داشت :

$$F = Ay\alpha\Delta t$$

که نیروی کششی مؤثر بر میله است. تنش در میله عبارتست از:

$$\frac{F}{A} = y\alpha\Delta t \quad (15-15)$$

مسائل

۱-۱۵ حد نسبت فشار گازی در نقطه ذوب سرب و نقطه سه گانه آب، وقتی حجم گاز ثابت نگاهداشته شود برابر $2/19816$ است. دمای ذوب سرب چند درجه کلوین است؟
 ۲-۱۵ (a) هر گاه بشما بگویند دمای بدن تان 40°C است تب شدید دارید یا نه؟
 (b) دمای عادی بدن چه درجه‌ای از درجه بندی سلزیوس است. (c) دمای جوش اکسیژن مایع $182/97^\circ\text{C}$ است. معادل این دما را در درجه بندیهای کلوین و رانکین مشخص کنید.
 (d) درجه دمائی اندازه عددی سلزیوس و فارنهایت معادل آن یکی است.

۳-۱۵ بعداً خواهیم دید که بین فشار p و حجم V و دمای T و تعداد ملکولکرمهای n یک گاز کامل رابطه $p \cdot V = nRT$ برقرار است. ثابت کنید که ضریب انبساط حجمی برابر است با معکوس دمای کلوین گاز.

۴-۱۵ (a) رابطه بین توده ویژه ρ جرم m و حجم V عبارتست از $\rho = \frac{m}{V}$

ثابت کنید که:

$$\beta = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial \rho}{\partial T}$$

(b) توده ویژه نمک طعام در فاصله 13°C و 192°C از فرمول تجربی زیر

بدست میآید:

$$\rho = 2/1680 \cdot (1 - 11/2 \times 10^{-5}t - 0/5 \times 10^{-7}t^2)$$

β را در 100°C حساب کنید.

۵-۱۵ تغییر حجم نسبی $\frac{\Delta V}{V}$ یک فلز را وقتی دما از $T_1 = -200^\circ\text{K}$ تا T_2

(دمای ذوب فلز) از رابطه زیر بدست میآید:

$$\frac{\Delta V}{V} = \int_{T_r}^{T_m} \beta dT$$

با استفاده از منحنی شکل ۱۵-۹ نشان دهید که $\frac{\Delta V}{V}$ برای مس و پالادیوم و پلاتین یکی است. $\frac{\Delta V}{V}$ متوسط برای این سه فلز چه اندازه است.

۱۵-۶ حجم يك ظرف شیشه‌ای پراز جیوه دردمای 0°C برابر 1000cm^3 است. هر گاه آنرا تا 100°C گرم کنیم $15/2\text{cm}^3$ جیوه از ظرف بیرون میریزد. هر گاه ضریب انبساط حجمی جیوه $0/000182$ باشد ضریب انبساط طولی شیشه چقدر است؟

۱۵-۷ دردمای 20°C حجم بالن انبساط سنج شیشه‌ای تا روی خط معینی که روی دهانه آن کشیده شده است برابر 100cm^3 است. بالن از مایعی بضریب انبساط حجمی $10^{-5} \times 120$ پر است دمای مایع و بالن 20°C است. ضریب انبساط طولی شیشه $10^{-6} \times 8$ و سطح مقطع دهانه 1mm^2 و فرضاً اندازه آن ثابت است. هر گاه دماتا 40°C بالا رود جیوه تا چه ارتفاعی درلوله بالا میرود.

۱۵-۸ برای اطمینان میخ پرجهای آلومینیومی که جهت اتصال بالن هواپیما بکار میرود تا -78°C بکمک یخ خشک (CO_2 جامد) سرد میشود تا بتوان قطر میخ پرچ را ضخیم تر از سوراخ انتخاب نمود. هر گاه قطر سوراخ $0/2500\text{in}$ باشد قطر میخ پرچ را در 20°C بدست آورید.

۱۵-۹ وقتی دمای میله‌ای 0°C به 100°C برسد طول آن از 30cm به $30/075\text{cm}$ میرسد میله دیگری با همین طول و از جنس دیگر وقتی همین تغییر دما را پیدا کند $0/045$ سانتیمتر بر طولش اضافه میشود و میله سوم با همین تغییر دما $0/065$ سانتیمتر اضافه طول مییابد. هر گاه میله سوم از قرص‌هایی از جنس میله اول و میله دوم تشکیل شده باشد که یکدرمیان رویهم قرار گرفته باشند. نسبت ضخامت قرصهای نوع اول و دوم را در یک واحد طول پیدا کنید.

۱۵-۱۰ دردمای 20°C سوراخی درون برنج بقطر $1/000\text{in}$ ایجاد شده است. وقتی دما به 200°C برسد و ضریب انبساط ثابت باشد قطر سوراخ رادر 200°C پیدا کنید؟

۱۵-۱۱ فرض کنید کمر بندی آهنی بدور استوای زمین کشیده شده است دردمای 20°C کاملاً بان چسبیده است هر گاه دمای کمر بند 1°C اضافه شود فاصله آن از زمین چه اندازه میشود.

۱۲-۱۵ پاندول ساعتی هر دو ثانیه يك نوسان کامل می کند . در دمای 25°C ساعت درست کار میکند . (a) هر گاه دمای آن به 15°C برسد کاهش نسبی طول پاندول را بدست آورید . (پاندول را آهنی و ساده فرض کنید) . (b) ساعت در دمای 15°C در شبانروز چقدر تند یا کند می رود .

۱۳-۱۵ ساعتی با پاندول برنجی در دمای معینی درست کار میکند . (a) تغییر دما چه اندازه باشد تا ساعت بیش از يك ثانیه در شبانروز تند یا کند نرود ؟ (b) اگر دما زیاد شود ساعت تند کار میکند یا کند ؟

۱۴-۱۵ طول پل آهنی 2000 ft است . (a) هر گاه یکطرف آن آزاد و یکطرف آن مقید باشد اندازه جابجائی انتهای آزاد در فاصله دمائی يك روز زمستانی با دمای 20°F — و يك روز تابستانی با دمای 100°F چقدر است . (b) هر گاه در تابستان دو طرف را مقید می کردیم تنش گرمائی در زمستان چقدر میشد ؟

۱۵-۱۵ سطح مقطع میله آهنی $1/5\text{ in}^2$ است . کمترین نیروئی که از انقباض آن جلوگیری میکند چقدر است در حالیکه دمای آن از 520°C به 20°C درجه تنزل یابد .

۱۶-۱۵ طول سیم آهنی در 20°C برابر 20 ft است . هر گاه آنرا تا 520°C گرم کنند $3/4\text{ in}$ بر طولش اضافه میشود (a) ضریب متوسط انبساط طولی آنرا بدست آورید .

(b) اگر دو طرف آنرا در 520°C محکم به بندیم سپس آنرا تا 20°C سرد کنیم بدون اینکه منقبض شود تنش حرارتی آنرا حساب کنید .

۱۷-۱۵ دو سیم یکی آهنی بطول 40 cm و دیگری مسی بطول 36 cm از یکطرف بهم وصل و دو انتهای آزاد آنها بدون نقطه بسته شده است اگر در اینحال دمای آن دو را 50°C بالا برند تنش در هر يك چه اندازه است ؟

۱۸-۱۵ مقطع میله ای برنجی مطابق شکل ۱۱-۱۵

شکل ۱۱-۱۵

میباشد و دو سیم آهنی مطابق شکل بدو طرف میله برنجی وصل است . وقتی دما صفر سلسزیوس است تنش مؤثر بر آهن و برنج صفر است . هر گاه مجموعه را تا 300°C گرم کنیم تنش کششی مؤثر بر سیم آهنی چه اندازه است . قبلاً مفروضاتی را که برای تسهیل کار انجام می دهید بیان کنید .

۱۹-۱۵ طول يك ریل آهنی $10,000\text{ ft}$ است و پیش از کار گذاشتن ، آنرا با اندازه 3 ft کشیده اند . (a) با تغییر طول نسبی ریل چه اندازه است ؟ (b) هر گاه مدول کششی $30 \times 10^6\text{ lb/in}^2$ باشد نیروی تنش را بدست آورید . (c) هر گاه مقطع 50 in^2

باشد نیروی لازم برای ایجاد این تنش چه اندازه است ؟ (d) هر گاه ریل در دمای 60°F کشیده به مقرآن وصل کرده باشند چنانچه دما به 0°F تقلیل داده شود اندازه تنش چقدر میشود ؟ (e) درجه دمائی تنش کششی به تراکمی تبدیل میشود .
۱۵-۲۰ ثابت کنید که اگر جسمی تحت فشار هیدروستاتیکی در موضع گرم شدن نتواند منبسط شود ازدیاد فشار آن برابر است با :

$$\Delta P = B\bar{\beta}\Delta t$$

که در آن $\bar{\beta}$ ضریب انبساط حجمی متوسط و B مدول حجمی و هر دو ثابت و مثبت اند .
۱۵-۲۱ قطعه فلزی را در دمای 20°C و فشار 1 atm در حجم ثابت نگاه داشته دمای آنرا به 32°C میرسانند . فشار انتهائی را بدست آورید ؟ (b) هر گاه حجم فلز را باد پیواره جامدی ثابت نگاه داریم که حداکثر تا 1200 اتموسفر فشار را تحمل میکند تا چه

دمائی فلز را میتوان گرم کرد ؟ B و $\bar{\beta}$ را عملاً ثابت و بترتیب برابر $1/5 \times 10^{12} \frac{\text{dynes}}{\text{cm}^2}$ و $10^{-5} (\text{C}^{\circ})^{-1}$ فرض کنید .

۱۵-۲۲ چه فشار هیدروستاتیکی لازم است تا از انبساط حجمی قطعه‌ای مس در فاصله دمائی 20°C و 30°C جلوگیری کند ؟

۱۵-۲۳ با استفاده از جدول ۱۵-۴ معین کنید هر گاه ظرفی آهنی که حجم آن ثابت فرض میشود از دمای 10°C به 75°C برسد ازدیاد فشار در آن چه اندازه است .

۱۵-۲۴ مایعی درون سیلندر فلزی است و روی آن پیستنی از همان جنس قرار دارد فشار و دما بترتیب 1 atm و 80°C است پیستن را پائین میاوریم تا فشار 100 atm شود . در همین حال آنرا به چه دمائی برسانیم تا فشار مجدداً بیک اتمسفر برسد ؟ پیستن و سیلندر فقط انبساط گرمائی دارد و در اثر فشار تغییر حجم نمی‌دهد ضریب تراکم مایع 10^{-6} atm^{-1} و $50 \times 10^{-6} (\text{C}^{\circ})^{-1}$ ضریب انبساط حجمی مایع $10^{-4} (\text{C}^{\circ})^{-1}$ و ضریب انبساط طولی فلز برابر $10^{-6} (\text{C}^{\circ})^{-1}$ میباشد .

فصل شانزدهم

اندازه گیری گرما

۱۶-۱، گرما نوعی انرژی است

دمای جسم عاملی است که مشخص میکند که آیا این جسم با جسم دیگر که با آن در تماس است تعادل گرمایی دارند یا نه. اینک فرض کنید دو جسم A و B که دمای A بیش از دمای B است در تماس باشند. پس از مدتی A با B بحال تعادل گرمایی میرسند. اما نمیتوان استنباط کرد که برای رسیدن به تعادل دمایی جسم A «چیزی» از دست میدهد که جسم B همان «چیز» را دریافت میکند. قدامی دانستند که آنچه از A به B جریان پیدا کرده است چیست ولی امروزه محقق شده است که در این میان آنچه از A به B منتقل میشود صورت خاصی از انرژی است که آنرا گرما مینامند.

گرما انرژی منتقله از یک دستگاه بدستگاه دیگر است و عامل این انتقال، اختلاف دمای موجود بین دو جسم میباشد.

قدامی انتقال گرما را نتیجه انتقال مایع نافذ و نامرئی بنام کالریک میدانستند که بعقیده آنها از سوختن اجسام بدست میآید و نیز میتوانست از طریق هدایت، درون جسم حرکت کند. رد نظریه کالریک یکی از قدمهای اساسی تکامل فیزیک در قرون هیجدهم و نوزدهم بود. دونفر که نقش اساسی را در این زمینه به عهده داشته اند کنت رومفورد (۱۷۵۳-۱۸۱۴) و سر جیمز پرسکات ژول (۱۸۱۸-۱۸۸۹) بودند.

رومفورد سرپرست قسمت برق و زدن توپ برای دولت باواریا (بایر) بود. برای خنک کردن توپ در اطراف آن آب قرار میدادند تا با جوشیدن و تبخیر، مانع از داغ شدن توپ شود. عقیده بر این بود که وقتی جسمی بذرات کوچک تقسیم شود (نظیر عمل تولید براده در برق زدن) ظرفیت آن برای نگهداری کالریک کم میشود و کالریک آن به آب منتقل شده آب را بجوش میآورد.

رومفورد ملاحظه کرد که حتی وقتی برقو کند میشود و براده‌ای تولید نمی‌کند باز هم آب بجوش می‌آید و مادام که کار مکانیکی انجام شود حتی برقوی کند نیز قادر است کالریک بآب بدهد.

یکی از اصول اساسی در فیزیک «اصل بقا» است که بموجب آن ماده، انرژی، و... خود بخود تولید نشده و از بین نمی‌روند ولی در اینجا کار مکانیکی از بین میرفت و کالریک بخودی خود تولید میشد. با وجود اینکه رومفورد خود باین صراحت موضوع را چنین بیان نکرده ولی مسلماً باین فکر افتاده است که بجای اینکه دو کمیت کار و کالریک دو کمیت مستقل ولی فنا پذیر فرض شوند منطقی تر است که هر دو را یکی بپنداریم ولی تابع اصل بقا باشند. بنا بر این وی معتقد شد که آنچه قبلاً کالریک نامیده میشد چیزی جز صورت دیگری از انرژی نیست. حال دیگر تولید گرما هنگام برقوزدن همراه با از بین رفتن یک چیز دیگر نبود بلکه تغییر شکل یک چیز از صورتی بصورت دیگر بود. امروزه یکی از مثالهایی که برای نشان دادن اصل بقا انرژی بیان میشود تبدیل انرژی مکانیکی بگرماست.

رومفورد اندازه گیری انجام داد و کار مصرفی و مقدار آب تبخیر شده را اندازه گرفت ولی چون اندازه گیری آسانی او با دقت توأم نبود به نتیجه کمی نرسید ولی ژول در سالهای ۱۸۴۳ تا ۱۸۷۸ با انجام آزمایشهای دقیق نشان داد که هر جا تحت هر شرایط، انرژی مکانیکی معینی بگرما تبدیل میشود و بدین ترتیب هم‌ارزی کار و گرما ثابت شد.

۱۶-۲، واحد گرما - معادل مکانیکی گرما

پیش از آنکه معلوم شود گرما نوعی انرژی است در واحد برای اندازه گیری گرما معمول بوده است. کالری را واحد انگلیسی مقدار گرما با British thermal Unit. کالری را مقدار گرمائی مینامند که بتواند دمای یک گرم آب را یک درجه سلزیوس بالا برد و Btu مقدار گرمائی است که دمای یک پوند آب را یک درجه فارنهایت افزایش دهد * با وجود اینکه این واحدها هنوز معمول اند معذالک تعریف آنها کمی تغییر کرده است. بدو دلیل: اول اینکه امروزه مسلم است که گرما نوعی انرژی است و نباید واحدهای دلخواهی برای گرما تعریف کرده سپس آنرا با صرف وقت و زحمت زیاد به واحدهای کار و انرژی یعنی ژول و فوت بوند تبدیل نمود. دلیل دوم این است که مقدار گرمای لازم برای گرم کردن

* در حقیقت میبایست واحد گرما را در دستگاه صنعتی گرمای لازم برای افزایش دمای یک واحد جرم بمقدار یک درجه فارنهایت تعریف کنیم لیکن چون Slug واحدی است که چندان معمول نیست $\frac{1}{32.174}$ آنرا یک پوند جرم نامیده بعنوان واحد جرم انتخاب میکنیم.

يك گرم آب بمقدار يك درجه سلزیوس ، ثابت نیست یعنی مثلاً وقتی آب از 1°C به 2°C میرسد یا وقتی که از 37°C به 38°C دو مقدار گرمای متفاوت دریافت میکند . این تغییرات در جدول ۱-۱۶ نشان داده شده است . اما بنا بر يك موافقت نامه بین المللی کالری و Btu را امروزه بصورت مضاربی از ژول تعریف میکنند يك کالری دقیقاً برابر $\frac{1}{86}$ وات ساعت است که با کالری قدیم تقریباً بيك اندازه است . Btu را بر حسب کالری با استفاده از رابطه زیر بدست میاورند .

جدول ۱-۱۶

گرمای لازم برای کردن يك گرم آب بمقدار يك درجه سلزیوس

دمای سلزیوس	۰	۲۰	۴۰	۱۰۰	۸۰	۶۰
کالری لازم	۱/۰۰۸۷	۰/۹۹۸۶	۰/۹۹۷۶	۱/۰۰۶۵	۱/۰۰۳۴	۰/۹۹۹۳

$$1 \text{ Cal/gm}^{\circ}\text{C} = 1 \text{ Btu/lbm}^{\circ}\text{F}$$

و از این روابط چنین نتیجه میشود :

$$1 \text{ cal} = \frac{1}{86} \text{ Wh.hr} = 4/1860 \text{ J}$$

$$1 \text{ Btu} = 778/26 \text{ ftlb} = 251/996 \text{ Cal}$$

ضرایب کالری $4/1860.5$ ژول و $778/26$ ftlb را معادل مکانیکی واحد گرما

مینامند . اعداد مذکور بر اساس تعریف بدست آمده اند نه تجربه . هر گاه کمی منطقی فکر کنیم باین نتیجه میرسیم که باید کالری و Btu را از عدد واحدهای انرژی خارج کرده ، ارگ ، ژول و فوت پوند را بعنوان واحد بکار ببریم . اما این دو واحد آنقدر رایج شده اند که حذف آنها مستلزم گذشت زمان زیادی است .

۱۶-۳ ، ظرفیت گرمائی

فرض کنیم بین يك جسم و محیط خارج مقدار گرمای dQ مبادله شده است . هر گاه دمای

جسم با اندازه dt تغییر کند بنابراین تعریف نسبت $\frac{dQ}{dt}$ را ظرفیت گرمائی جسم مینامیم . چون گرمای مبادله شده dQ معمولاً متناسب با m جرم جسم است C گرمای ویژه جسم چنین تعریف میشود :

$$C = \frac{dQ}{m dt} \quad (۱-۱۶)$$

نسبت گرمای مبادله شده بین جسم و محیط (dQ) به حاصلضرب جرم جسم در تغییر دمای آنرا $(m dt)$ گرمای ویژه جسم مینامیم . گرمای ویژه آب 1 cal/gmC° و یا 1 Btu/lbF° است که در اکثر محاسبات مورد استفاده قرار میگیرد .

در اغلب موارد، جرم اجسام را بر حسب ملکولگرم آنها می‌سنجند. هر گاه جرم ملکولی جسمی برابر M باشد M گرم از آن جسم را ملکولگرم آن جسم مینامند . هر گاه بخوانیم

تعداد ملکول گرم موجود در مقدار معینی از جسم را بدست آوریم کافی است بنویسیم $n = \frac{m}{M}$

هر گاه در فرمول ۱-۱۶ بجای m مقدار آنرا دهیم خواهیم داشت :

$$M.C = \frac{dQ}{n dt}$$

حاصلضرب $M.C$ را به C نمایش داده آنرا گرمای ویژه ملکولی مینامیم. بنابراین خواهیم داشت :

$$C = \frac{dQ}{n dt} = M.c$$

گرمای ویژه ملکولی آب برابر $18 \text{ cal/mdaC}^\circ$ است .

از فرمول ۱-۱۶ میتوان در محاسبه گرمای کل مبادله شده توسط جسم با محیط رادر

فاصله دمائی t_1 و t_2 بطریق زیر محاسبه نمود :

$$Q = m \int_{t_1}^{t_2} c dt \quad (۳-۱۶)$$

گرمای ویژه اجسام با دما تغییر میکنند . بنابراین بساید c بصورت تابعی از t بیان شود تا انتگرال فوق قابل محاسبه شود . هر گاه در فاصله دمائی معین بتوان c را ثابت فرض

نمود فرمول ۳-۱۶ بصورت زیر درمیآید :

$$Q = mc(t_2 - t_1) \quad (4-16)$$

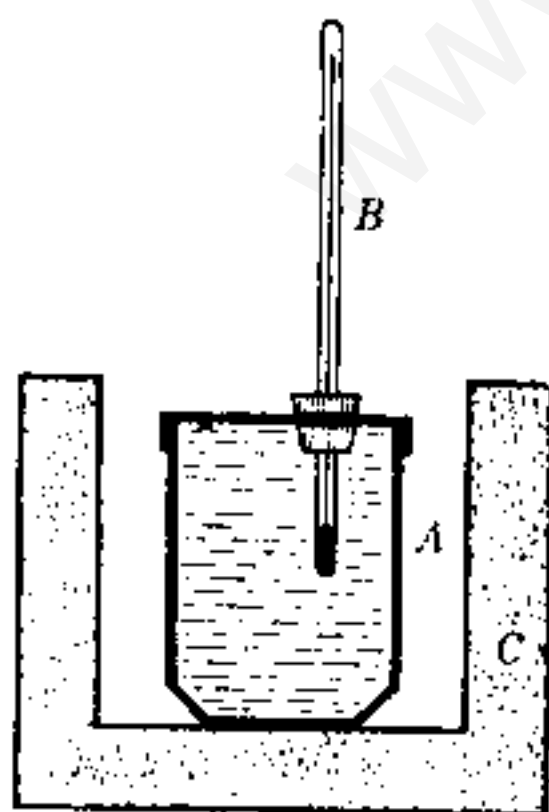
گرمای ویژه متوسط \bar{c} در هر فاصله دمایی عبارت است از نسبت گرمای مبادله شده در این فاصله بر حاصلضرب جرم جسم در تغییر دمای آن. پس داریم:

$$Q = m\bar{c}(t_2 - t_1) = m \int_{t_1}^{t_2} c dt \quad (5-16)$$

فرمولهای مشابه ۳-۱۶ و ۴-۱۶ و ۵-۱۶ را میتوان برای n و c و \bar{c} نوشت. تنها گرمای ویژه و گرمای ویژه ملکولی نیستند که برای اندازه‌گیری آنها باید مقدار گرما را اندازه گرفت. ضریب هدایت گرمایی، گرمای نهان، ارزش گرمایی سوختها، گرمای تبخیر، گرمای انحلال و گرمای فعل و انفعال، کمیاتی هستند که تعیین آنها مستلزم اندازه‌گیری گرماست. مقادیر مذکور معرف خواص گرمایی یک جسم هستند. مبحثی از فیزیک و شیمی - فیزیک را که به اندازه‌گیریهای گرمایی اختصاص داده شده گرماسنجی نام نهاده‌اند که یکی از پرزحمت‌ترین رشته‌های فیزیک تجربی است.

۴-۱۶، اندازه‌گیری گرمای ویژه

ساده‌ترین روش اندازه‌گیری گرمای ویژه متوسط یا گرمای ویژه ملکولی متوسط در فاصله دمایی 0°C و 100°C اندازه‌گیری با گرماسنج آبی و استفاده از روش اختلاف است.

شکل ۶۱-۱ کالریمتر آبی

گرماسنج تشکیل شده است از ظرفی فلزی با جدار نازک (A) (شکل ۱-۱۶) که سرپوشی روی آن قرار دارد. درون ظرف مقداری آب ریخته شده است. دماسنج B از سرپوش عبور کرده درون آب قرار می‌گیرد. اطراف جدار ظرف را پوشش عایق (عایق گرمایی) C پوشانیده است و بدین ترتیب مبادله گرما بین گرماسنج و محیط بمقدار ناچیزی تنزل داده میشود. هر گاه قبل از آنکه گرمای Q به گرماسنج داده شود و بعد از آن دمای دماسنج را بخوانیم افزایش دمای آب و گرماسنج معلوم بودن و با معلوم بودن آن گرمای Q قابل اندازه‌گیری است.

گرمای ویژه متوسط را بدین طریق اندازه میگیرند. نمونه‌ای از جسمی را که باید گرمای ویژه آن اندازه گرفته شود در کوره و یا در بخار آب تا دمای معینی گرم میکنند. سپس آنرا با سرعت وارد کالریمتر کرده آنرا بهم میزنند تا تعادل دمایی برقرار شود. سپس دمای آب را مجدداً میخوانند. هر گاه اتلاف گرما از طریق دیواره ناچیز فرض شود، گرمایی که جسم از دست داده برابر گرمایی است که گرماسنج و آب درون آن، دریافت داشته‌اند.

مقادیر مربوط به آب، گرماسنج و جسم را بترتیب با اندیس‌های w و c و s مشخص میکنیم. دمای اولیه جسم t_1 و دمای اولیه آب و گرماسنج t_2 و دمای تعادل را t_3 مینامیم. هر گاه گرمای ویژه هر سه جسم را ثابت فرض کنیم خواهیم داشت:

$$m_s c_s (t_3 - t_2) = m_w c_w (t_3 - t_2) + m_c c_c (t_3 - t_2)$$

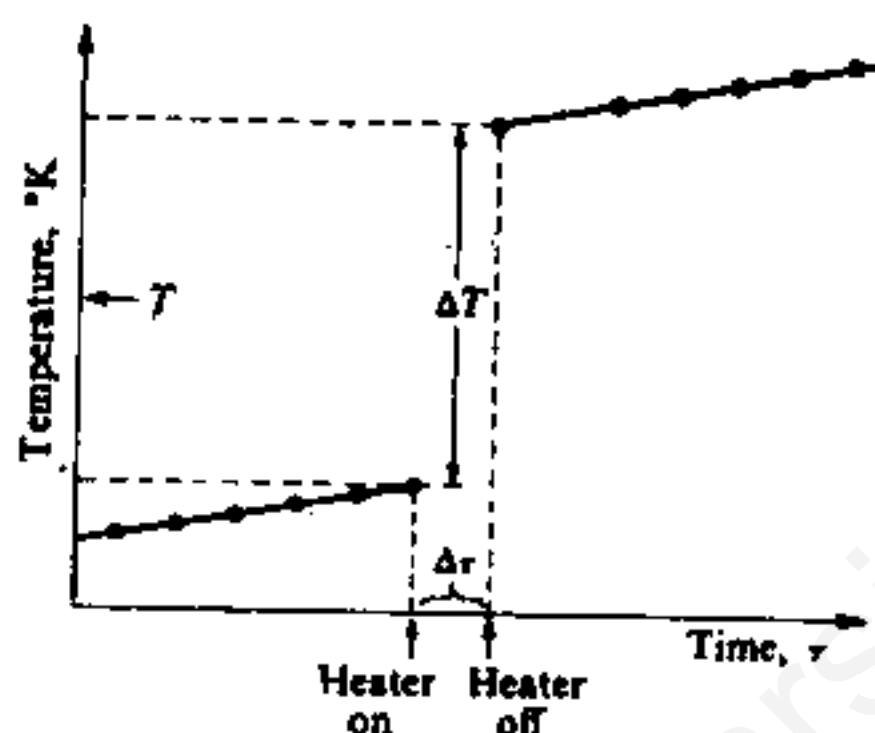
گرمائیکه گرماسنج گرفته + گرمائیکه آب گرفته = گرمائیکه جسم از دست داده

در عمل گرماسنج حتماً با محیط خارج مبادله گرمایی میکند، مگر اینکه پیش بینی لازم برای جلوگیری از این مبادله گرمایی بشود. راه بسیار ساده‌ای برای جلوگیری از این مبادله این است که وضع را طوری ترتیب دهند که گرماسنج، از دمایی پائین‌تر از دمای محیط تا دمایی بالاتر از دمای محیط گرم شود. وقتی دمای گرماسنج پائین‌تر از دمای محیط است گرما از خارج دریافت کرده و همینکه دمای آن بالا رفت گرما بخارج پس میدهد و مجموع دو گرمای مبادله شده تقریباً برابر صفر است. باز هم تأکید میکنیم که با این روش، گرمای ویژه متوسط جسم را در فاصله t_2 و t_3 بدست میآوریم. گرچه این گرمای ویژه متوسط، در صنعت بیشتر مورد استفاده است، اما در فیزیک مدرن که بمقادیر دقیق گرمای ویژه هر جسم، از صفر مطلق تا نقطه ذوب احتیاج دارند گرمای ویژه متوسط ارزشی ندارد.

تغییرات گرمای ویژه بر حسب دما نزدیکترین و مستقیم‌ترین وسیله‌ایست که تغییرات انرژی ذرات متشکله یک جسم را برای ما مشخص میکند. اندازه‌گیری گرمای ویژه ترکیبات شیمیایی، فلزات معمولی، آلیاژها، فلزات فوق رسانا و غیره یکی از جالبترین و بهترین کارهای تجربی فیزیک مدرن است.

تقریباً تمام گرماسنج‌های جدید، الکتریکی هستند. گرمائیکه باید به نمونه‌ای از جسم داده شود تا دمای آن بالا رود، با عبور جریان از سیم پیچی ایجاد میشود همینکه دمای سیم پیچ کمی زیادتر از دمای جسم شد (جسم را درون سیم پیچ قرار میدهند) گرما از سیم پیچ به جسم منتقل میشود. میتوان طوری ترتیب داد که گرمای تلف شده بمقدار بسیار ناچیز تقلیل داده شود. دماسنج در این نوع گرماسنجی معمولاً دما سنج مقاومتی یا ترموکوپل است که هم حساس و هم سریع‌العمل است. دما را قبل از آنکه کلید وصل شود میخوانند (سمت چپ شکل ۱۶-۲) باید متوجه این واقعیت بود که قبل از وصل کلید، گرما از محیط به جسم جریان دارد و بهمین

دلیل پیش از برقراری جریان ، جسم گرم میشود ، مدت عبور جریان از سیم پیچ Δt است .
(علامت اختصاری زمان است) در این فاصله زمانی هیچگونه اندازه گیری دمائی بعمل نیامده
است . پس از قطع جریان (سمت راست شکل ۱۶-۲) باز هم دمای جسم رو با افزایش است و این
نشان میدهد که هنوز دمای محیط بیش از دمای جسم است .

شکل ۱۶-۲ منحنی دما-زمان در مدتی که گرمای ویژه جسمی با گرماسنج اندازه گرفته میشود .

هر گاه اختلاف پتانسیل الکتریکی دو سر سیم پیچ V و شدت جریان در زمان Δt
برابر I باشد گرمای دریافتی جسم $VI\Delta t$ و گرمای ویژه ملکولی چنین محاسبه میشود :

$$C = VI\Delta t / n\Delta T$$

در این فرمول C بر حسب $\frac{\text{ژول}}{\text{mole}^\circ\text{C}}$ ، I بر حسب آمپر ، V بر حسب ولت ، t بر حسب ثانیه
و ΔT بر حسب درجه سلسزیوس سنجیده میشود . گرمای ویژه ملکولی در دمای T یعنی
دمای متوسط در فاصله دمائی ΔT است . در آزمایشهای دقیق $\Delta T = 0.1^\circ\text{K}$ است .
شکل ، اندازه و ساختمان گرماسنج ، سیم پیچ ، دماسنج و غیره به طبیعت جسم مورد
آزمایش و فاصله دمائی بستگی دارد . نمیتوان گرماسنجی ساخت که برای عموم آزمایشها
مناسب باشد . بطور کلی اندازه گیری گرمای ویژه مسئله ایست که در آن مهارت شخص ، دقت
در ساختن اسبابها و شیشه گری خوب لازم است .

۱۶-۵ ، مقادیر تجربی ظرفیت گرمائی و گرمای ویژه

مقدار گرمائی که بجسمی داده یا از آن گرفته میشود به نحوه کنترل دستگاه در حین
انتقال گرما بستگی دارد . مثلاً یا انتقال گرما در حجم ثابت و یا در فشار ثابت صورت گرفته

است. گرمای ویژه در فشار ثابت را به c_p (یا C_p) و در حجم ثابت را به c_v (یا C_v) نشان میدهند. در روش اختلاط و نیز در روش الکتریکی فشار مؤثر بر جسم ثابت نگاهداشته میشود. پس گرمای ویژه در این حالات c_p (با فشار ثابت) است. باید این حقیقت را خاطر نشان ساخت که عملاً اندازه گیری دقیق c_v غیر ممکن است. چه عملاً ممکن نیست حجم جسمی را ثابت نگاهداشته ترتیبی داد که گرما از دیواره ظرف نیز عبور کند.

برای ساختن دستگاهها مثلاً لوله‌های بخار یا دیگهای بخار و غیره کافی است گرمای ویژه متوسط در فشار ثابت معلوم باشد. در این موارد کافی است گرمای ویژه از طریق اختلاط اندازه گیری شود (یعنی دقت بیش از این مورد نیاز نیست) و نتایج چند اندازه گیری از این قبیل در جدول ۱۶-۲ ثبت شده است. گرمای ویژه اجسام معمولاً از $1 \text{ cal/gm.}^\circ\text{C}$ کمتر است و هرچه جرم ملکولی جسم بیشتر باشد گرمای ویژه آن کمتر است. درستون آخر جدول نظم جالبی که اولین بار دو دانشمند فرانسوی دولن و پتی در ۱۸۱۹ کشف کردند نشان داده شده است. گرمای ویژه ملکولی متوسط (در فشار ثابت) برای همه فلزات (باستثنای چند فلز سبک) مساوی و برابر $6 \text{ cal/mole}^\circ\text{C}$ است. با وجود اینکه این نتیجه که بقانون دولن و پتی مشهور است بطور تقریبی و متوسط در فاصله دمائی معین صحیح است و بنی پایه علمی مشخص ندارد معذالک اهمیت علمی خاصی دارد. در شیمی خوانده‌ایم که تعداد ذکولهای موجود در ملکول گرم کلیه اجسام مساوی یکدیگر است. نتیجه میشود که گرمای لازم برای

جدول ۱۶-۲

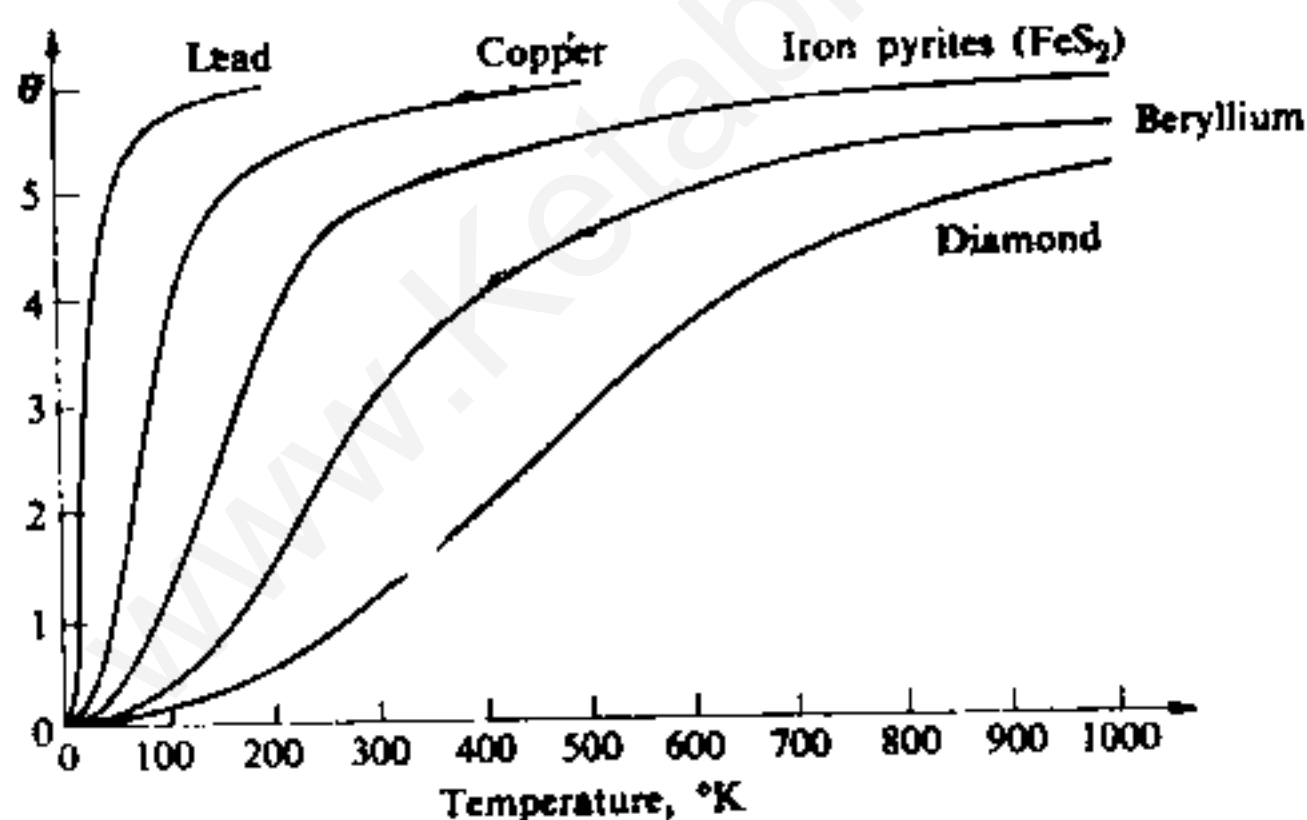
گرمای ویژه متوسط ملکولی چند فلز

نام فلز	\bar{C}_p بر حسب $\text{cal/gm}^\circ\text{C}$	حدود دما $^\circ\text{C}$	M ملکول گرم	C_p گرمای ویژه ملکولی بر حسب $\text{cal/mole}^\circ\text{C}$
بریلوم	۰/۴۷۰	۱۰۰-۲۰	۹/۰۱	۴/۲۴
آلومینیوم	۰/۲۱۷	۱۰۰-۱۷	۲۷/۰	۵/۸۶
آهن	۰/۱۱۳	۱۰۰-۱۸	۵۵/۹	۶/۳۱
مس	۰/۰۹۳	۱۰۰-۱۵	۶۳/۵	۵/۹۰
نقره	۰/۰۵۶	۱۰۰-۱۵	۱۰۸	۶/۰۵
جیوه	۰/۰۳۳	۱۰۰-۰	۲۰۱	۶/۶۴
سرب	۰/۰۳۱	۱۰۰-۲۰	۲۰۷	۶/۴۲

دمای يك ملكول از هر جسم مقدار یست ثابت و تابع جرم ملكولى نیست . مثلاً گرمای لازم برای هراتم سرب (۲۰۷) که جرم اتمی آن تقریباً ده برابر جرم اتمی آلومینیوم (۲۷) است با گرمای لازم برای هراتم آلومینیوم با هم برابر اند. بعبارت دیگر گرمای لازم برای بالا بردن دمای يك جسم تابع تعداد ملكولهای موجود در جسم است نه جرم آن. این اولین قدم در شناختن خاصیت فیزیکی معینی از جسم است که مستقماً با ساختمان ملكولى جسم مربوط میباشد .

اندازه گیری گرمای ویژه موقعی از نظر تئوری دارای اهمیت است که بتوان نحوه بستگی C_v گرمای ویژه یا حجم ثابت جسم را با دما کاملاً مشخص نموده و سپس نتایج تجربی را با نتایج نظری مقایسه نمایم. آنچه ما اندازه میگیریم C_p است. اما خوشبختانه با فرمولی که نیمه نظری نیمه تجربی است و Lindemann و Nernst آنرا بدست آورده اند، میتوان رابطه بین C_p و C_v را بطریق زیر مشخص نمود :

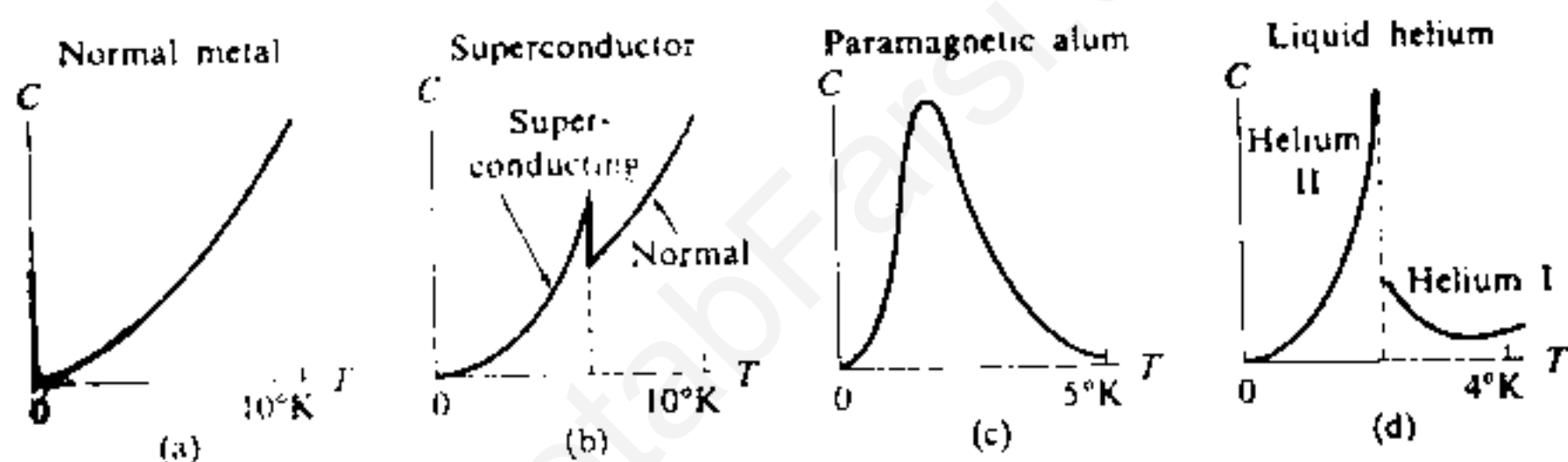
$$C_v = C_p \left(1 - 0.7214 \frac{\text{molek}^\circ}{\text{cal}} C_p \frac{T}{T_m} \right)$$

شکل ۱۶-۳ تغییرات C_v چند جسم جامد بر حسب دما

که در آن T_m دمای ذوب جسم است . بكمك این رابطه و مقادیر C_p حاصل از اندازه گیری، C_v را در فاصله 4°K تا 1000°K معین کرده منحنی شکل ۱۶-۳ را رسم کرده اند. منحنی های فلزات دیگر بین منحنی های مربوط به سرب و الماس واقع اند و در حقیقت این دو منحنی، منحنی های ابتدائی و انتهائی هستند . میتوان با صرف نظر کردن از بعضی استثنائات (که بحث در علل آنها از حوصله این کتاب خارج است) ادعا کرد که وقتی دما بسمت بینهایت میل کند کلیه منحنی ها بر خط افقی $6 \text{ cal/moleK}^\circ$ مماس میشوند . بنابراین قانون دولن و پتی برای تمام فلزات جامد از 200°K بیلا و برای الماس از 2000°K بیلا صادق است .

شکل کلی منحنی‌های شکل ۱۶-۳ یکسان است. همه آنها از صفر شروع و در ابتدا سریعاً صعود کرده سپس به وضع افقی نزدیک و در حدبه $6 \text{ cal/mole}^\circ\text{K}$ میرسد. دبای Deby نشان داد که گرمای ویژه ملکولی غیر فلزات مربوط به ارتعاشی است که در ملکولهای موجود در شبکه بلورین آنها بوجود میاید. اما باید دانست که تغییرات گرمای ویژه بسیاری از اجسام را نمیتوان بکمک نظریه دبای مورد تفسیر قرار داد. در شکل ۱۶-۴ وضع چهار جسم که تغییرات گرمای ویژه آنها غیر طبیعی است نشان داده شده است. منحنی‌ها تغییرات گرمای ویژه متعدد و گوناگون هستند و هر یک معرف خواص ملکولی و طرز قرار گرفتن ملکولها و آنها در شبکه بلور در ماده بخصوصی است. تفسیرهای نظری درباره تغییرات گرمای ویژه از مباحث پیچیده و درعین حال جالب فیزیک حالت جامد است.

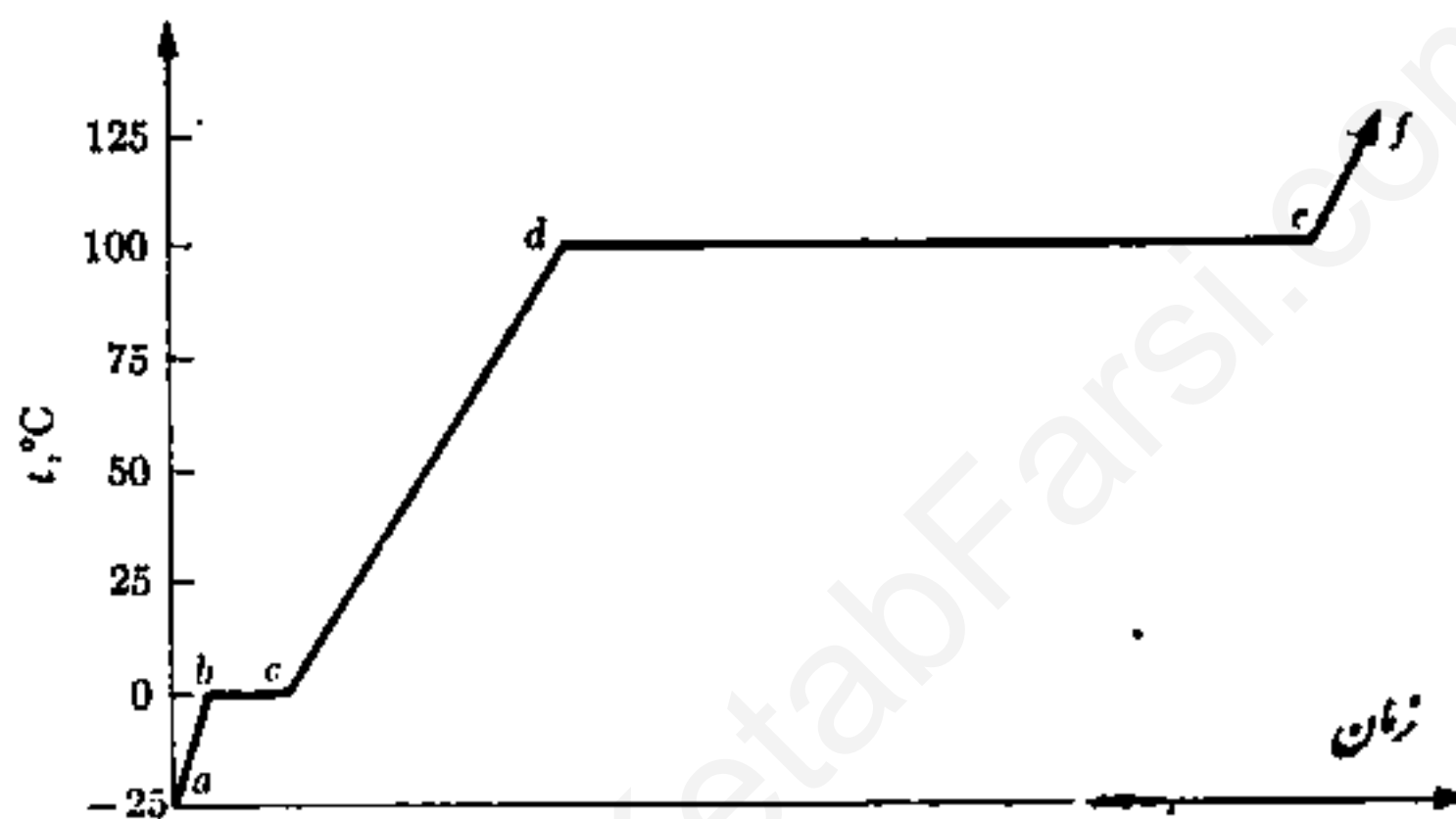
شکل ۱۶-۴: تغییرات گرمای ویژه ملکولی اجسام بر حسب دما در دمای‌های یائین صورتهای مختلفی دارد که نشانه اختلاف موجود در ساختمان اتمی آنهاست.

۱۶-۶، تغییر حالت

اجسام دارای سه حالت فیزیکی جامد، مایع یا گاز هستند. مثلاً H_2O ممکن است بصورت یخ (جامد) یا آب (مایع) و یا بخار (گاز) باشد. همه اجسام بجز آنهاییکه در دمای پایین‌تر از نقطه جوش تجزیه میشوند میتوانند هر یک از سه حالت فیزیکی فوق‌الذکر را داشته باشند فقط باید شرایط دما و فشار آنها در هر حالت، مخصوص و متناسب با آن حالت باشد. انتقال از حالتی به حالت دیگر، با گرفتن یا پس دادن گرما و نیز با تغییر حجم همراه است.

بعنوان مثال فرض کنید مقداری یخ (0°C) - 25°C در دست باشد. یخ را خرد کرده در ظرفی میریزیم و دماسنجی را در آن قرار میدهیم. در اطراف ظرف سیم پیچ الکتریکی قرار میدهیم بطوریکه بتوان گرما را در هر ثانیه بمقدار معین و ثابت وارد ظرف نمود و فرض کنیم گرما از طریق دیگری وارد ظرف نشود. از دیاد دمای یخ در قسمت (a) از منحنی شکل ۱۶-۵ نشان داده شده است. گرم شدن یخ تا دمای (0°C) ادامه دارد. در این فاصله دهائی

گرمای ویژه یخ در حدود $0.5 \text{ cal/gm}^\circ\text{C}$ است. لحظه‌ای پس از رسیدن به این دما مقداری آب درون ظرف پیدا می‌شود. بعبارت دیگر یخ ذوب می‌شود. پدیده ذوب تغییر حالت از حالت جامد به حالت مایع است. در تمام مدت ذوب دما سنج افزایش دمایی نشان نمی‌دهد و با وجود آنکه شدت جریان گرمایی بهمان اندازه قبل وجود دارد دما در 0°C ثابت میماند. تا بالاخره تمام یخ ذوب شود (نقطه c) (باید آب و یخ را مرتباً بهم زد و الا فقط دمای آب اطراف یخ صفر درجه است).

شکل ۱۶-۵ دما در حین تغییر حالت ثابت می‌ماند

همینکه آخرین ذره یخ ذوب شد دمای آب بطور متشابه شروع به افزایش می‌کند (از c تا d). سرعت افزایش دما در این مرحله کمتر از مرحله گرم شدن یخ است زیرا گرمای ویژه آب بیش از گرمای ویژه یخ است. همینکه آب بدمای 100°C رسید حبابهای بخار (حالت گازی شکل آب) شروع به بالا آمدن از سطح آب می‌کند. گوئیم آب بجوش آمده است. دمای آب، مادام که تمام آن به بخار تبدیل نشده است در 100°C باقی میماند. در اینجا نیز نوع دیگری تغییر حالت از مایع به بخار پدید میآید.

هر گاه بخار حاصل را در ظرفی جمع کرده از پخش آن جلوگیری کنیم (برای اینکار ظرف باید خیلی بزرگ باشد). میتوان گرم کردن را بازم ادامه داد (از e تا f) گاز را در اینحال بخار داغ **Superheated steam** مینامند.

تظیر منحنی مذکور که برای آب رسم شده است برای اکثر مواد دیگر نیز میتوان چنین منحنی رسم نمود. بعضی از اجسام قبل از رسیدن بنقطه ذوب، تجزیه شده و برخی نظیر شیشه و قیر در دمای مشخص تغییر حالت نداده بلکه در حین گرم شدن بتدریج نرم میشوند. مواد بلورین نظیر یخ و فلزات، در دمای مشخص تغییر حالت میدهند. شیشه و قیر مانند مایعاتی

که خارج از حد طبیعی سرد شده‌اند **Supercooled liquids** و ویسکوزیته زیاد دارند میباشد .

جدول ۱۶-۳
گرمای نهان ذوب و تبخیر چند جسم

نام جسم	گرمای نهان ذوب		گرمای نهان تبخیر	
	°C	°k	°C	°k
هلیوم	-۲۶۹/۶۵	۳/۵	-۲۶۸/۹۳	۴/۲۱۶
هیدروژن	-۲۵۹/۳۱	۱۳/۸۴	-۲۵۲/۸۹	۲۰/۲۶
ازت	-۲۰۹/۹۷	۶۳/۱۸	-۱۹۵/۸۱	۷۷/۳۴
اکسیژن	-۲۱۸/۷۹	۵۴/۳۶	-۱۸۲/۹۷	۹۰/۱۸
الکل اتیلیک	-۱۱۴	۱۵۹/	۷۸	۳۵۱
جیوه	-۳۹	۲۳۴	۳۵۷	۶۳۰
آب	۰/۰۰	۲۷۳/۱۵	۱۰۰/۰۰	۳۷۳/۱۵
گوگرد	۱۱۹	۳۹۲	۴۴۴/۶۰	۷۱۷/۷۵
سرب	۳۲۷/۳	۶۰۰/۵	۱۷۵۰	۲۰۲۳
آنتیموان	۶۳۰/۵۰	۹۰۳/۶۵	۱۴۴۰	۱۷۱۳
نقره	۹۶۰/۸۰	۱۲۳۳/۹۵	۲۱۹۳	۲۴۶۶
طلا	۱۰۶۳/۰۰	۱۳۳۶/۱۵	۲۶۶۰	۲۹۳۳
مس	۱۰۸۳/	۱۳۵۶	۱۱۸۷	۱۴۶۰

مقدار گرمائیکه بهر واحد جرم از جسم جامدی باید داده شود تا در نقطه ذوب بمایع تبدیل شود گرمای نهان ذوب نامیده میشود . مقدار گرمائیکه يك واحد جرم از جسم مایعی میگیرد تا در نقطه جوش به بخار تبدیل شود گرمای نهان تبخیر نامیده میشود . گرمای نهان بر حسب کالری بر گرم یا Btu بر پوند بیان میشود . مثلاً گرمای نهان یخ ۸۰ cal/gm یا ۱۴۴ Btu/lb و گرمای نهان تبخیر آب ۵۳۹ cal/gm یا ۹۷۰ Btu/lb است .

هر گاه از بخار گرما گرفته شود دمای آن پائین آمده در دمای جوش مجدداً بحالت مایع بازمیگردد. این نوع تغییر حالت را میعان مینامند. درحین میعان، جسم همان گرمائی را که در تغییر حالت از مایع بجامد گرفته است بخارج پس میدهد. لذا گرمای میعان و گرمای تبخیر باهم مساویند. همچنین اگر از مایعی گرما گرفته شود بدمای ذوب رسیده با از دست دادن گرما بجامد تبدیل میشود. مقدار گرمائی که يك گرم از مایعی از دست میدهد تا بجامد تبدیل شود گرمای انجماد نامیده شده و اندازه آن برابر گرمای ذوب است. بطور خلاصه نقاط ذوب و انجماد بر نقاط میعان و تبخیر بر هم منطبق و گرماهای نهان ذوب و نیز گرمای نهان میعان و تبخیر باهم مساویند.

وقتی جسمی در دمای ذوب است بر حسب اینکه گرما بآن داده یا از آن بگیرند ذوب یا منجمد میشود. مثلاً هر گاه بمخلوط آب و یخ گرما داده شود قسمتی از یخ بآب تبدیل میشود و اگر از آن گرما گرفته شود قسمتی از آب منجمد میشود. ولی در هر حال دمای مخلوط 0°C است. هر گاه مخلوط مبادله گرمائی با محیط نکند نسبت اختلاط ثابت میماند. همچنین میتوان نتیجه گرفت که نقطه ذوب دمای است که در آن جامد و مایع يك جسم میتوانند بحال تعادل در جوار یکدیگر باشند بالاتر از این دما جسم فقط بحال مایع و پائین تر از آن فقط بحال جامد وجود دارد.

گرمای ذوب و گرمای تبخیر را گرمای تغییر حالت نیز مینامند هر دو را به L نشان میدهند. چون L مقدار گرمائیست که يك گرم از جسم میگیرد یا از دست میدهند تا تغییر حالت دهد مقدار گرمائی که m گرم از جسم مبادله میکنند برابر است با:

$$Q = mL \quad (۱۶-۸)$$

در دستگاههای حرارت مرکزی، تبخیر و میعان آب وسیله انتقال گرما از کوره بدرون ساختمان میباشد. هر کیلو گرم آب هنگام تبخیر ۵۳۹ کیلو کالری از کوره دریافت کرده درون ساختمان، این گرما را به محیط میدهد. (این رقم بشرطی صحیح است که فشار بخار يك اتمسفر باشد. وقتی فشار بیشتر شود کمی کاهش مییابد). بنابراین دستگاه حرارت مرکزی که با بخار کار میکند از دستگاهی که با آب گرم کار میکند مقدار کمتری جرم بگردش در میآورد. وقتی آب با دمای 60°C از مرکز گرمائی و با دمای 40°C از رادیاتورها خارج شود 20°C کاهش دما یافته است. بنابراین ۲۷ گرم آب در این مثال میتواند ۵۴۰ کالری گرما را جابجا کند در حالیکه هر يك گرم بخار پس از میعان همین مقدار گرما از دست میدهد.

در شرایط مناسب دما و فشار، میتوان مستقیماً جسم جامدی را - بدون عبور از حالت

مایع - به بخار تبدیل نمود - تبدیل مستقیم جامد به بخار را تصعید Sublimation مینامند. جسم جامد را جسم قابل تصعید مینامند. «یخ خشک» یا انیدرید کربنیک جامد در فشار جو قابل تصعید است. انیدرید کربنیک مایع فقط میتواند در فشار ۵ اتمسفر وجود داشته باشد در حین تصعید، جسم گرما دریافت میکند و بالعکس. گرمایی که هر واحد جرم از جسم در حین تصعید دریافت میکند، گرمای تصعید نامیده میشود.

مسائل

[توجه: در حل این مسائل هر جا از تغییرات گرمای ویژه بر حسب دما صحبتی بمیان نیامده است آنرا ثابت فرض کرده و مقدار عددی آنرا از جدول ۱۶-۲ استخراج و مسئله را بکمک آن حل کنید.]

۱۶-۱ در آزمایشی مخلوطی از یخ سوخت و اکسیژن را که درون ظرفی با حجم ثابت قرار دارد میسونانند. ظرف درون آب قرار دارد. در حین آزمایش دمای آب بالا میرود. آیا مخلوط سوخت و اکسیژن (a) گرما بخارج داده است؟ (b) کار انجام داده است؟

۱۶-۲ مایعی درون ظرفی که عایق گرماست بهم زده میشود در نتیجه دمای آن بالا میرود. (a) آیا مایع با خارج گرما مبادله کرده است؟ (b) آیا مایع بسا خارج کار مبادله کرده است؟

۱۶-۳ اتومبیلی بجرم يك تن با سرعت 3 m/sec در حرکت است. هر گاه ترمز کرده بایستد چقدر گرما در ترمز ایجاد میشود؟

۱۶-۴ در ظرفی مسی بجرم ۲۰۰ گرم ۴۰۰ گرم آب موجود است. دستگاهی که انرژی مکانیکی را بگرما تبدیل میکند درون آب قرار میگیرد و ملاحظه میشود که دمای ظرف و آب در هر دقیقه 3°C افزایش مییابد. هر گاه از انتقال گرما بخارج صرف نظر کنیم چه توانی (بر حسب وات) بگرما تبدیل میشود.

۱۶-۵ هر گاه دمای يك ميل مكعب آب ($1 \text{ mile} = 1609 \text{ m}$) 1°C کاهش یابد از گرمای حاصل، چه مدت میتوان موتوری بتوان 2000 hp را بحرکت آورد؟ فرض کنید تمام گرما بکار تبدیل شود. چرا از این منبع عظیم انرژی استفاده نمیکنند.

۱۶-۶ (a) درخانه‌ای ۱۰ تن ذغال در فصل سرما برای گرم کردن سوخته می‌شود.

ارزش گرمائی ذغال 11000 Btu/lb است. هر گاه 15% گرما در دودکش تلف شود؛ چند Btu بمصرف گرم کردن خانه رسیده است؟ (b) فرض کنید بتوانیم از انرژی گرمائی نورخورشید استفاده کرده آب را تا 120°F گرم کنیم و در ظرفی ذخیره نماییم و بعد برای گرم کردن همان خانه مورد استفاده قرار دهیم. هر گاه دمای ثانوی آب 80°F باشد ابعاد ظرف مورد نیاز را حساب کنید.

۷-۱۶ ماهواره ای که جنس آن از آلومینیوم است با سرعت 28800 km/hr بدور زمین در گردش است. نسبت انرژی جنبشی آنرا به انرژی لازم برای اینکه دمای آن 600°C افزایش یابد بدست آورید (دمای ذوب آلومینیوم 660°C است). گرمای ویژه آلومینیوم را ثابت و برابر $0.2 \text{ cal/gmC}^\circ$ فرض کنید، (b) با استفاده از جواب قسمت (a) بگوئید با وارد شدن این ماهواره بجزو زمین چه اتفاقی می افتد؟

۸-۱۶ در کالریمتری 100 gm آب 0°C وجود دارد. دو استوانه مسی و سربی هر یک بجرم 1000 gm و بدمای 100°C را درون آب مذکور وارد میکنیم. هر گاه اتلاف گرمائی نا چیز باشد دمای تعادل را پیدا کنید.

۹-۱۶ (a) ظرفیت گرمائی آب و مس و سرب را با هم مقایسه کنید. (b) ظرفیت گرمائی حجمی (گرمای لازم برای افزایش دمای یک واحد حجم از جسم بازاه یکدگرجه گرم شدن را ظرفیت گرمائی حجمی مینامند) این سه جسم را با هم مقایسه کنید.

۱۰-۱۶ ظرف آلومینیومی به جرم 500 gm دارای $117/5 \text{ gm}$ آب با دمای 20°C است. قطعه آهنی بجرم 200 gm است و بدمای 75°C را در آن وارد میکنیم. دمای تعادل را پیدا کنید. اتلاف گرمائی ناچیز است.

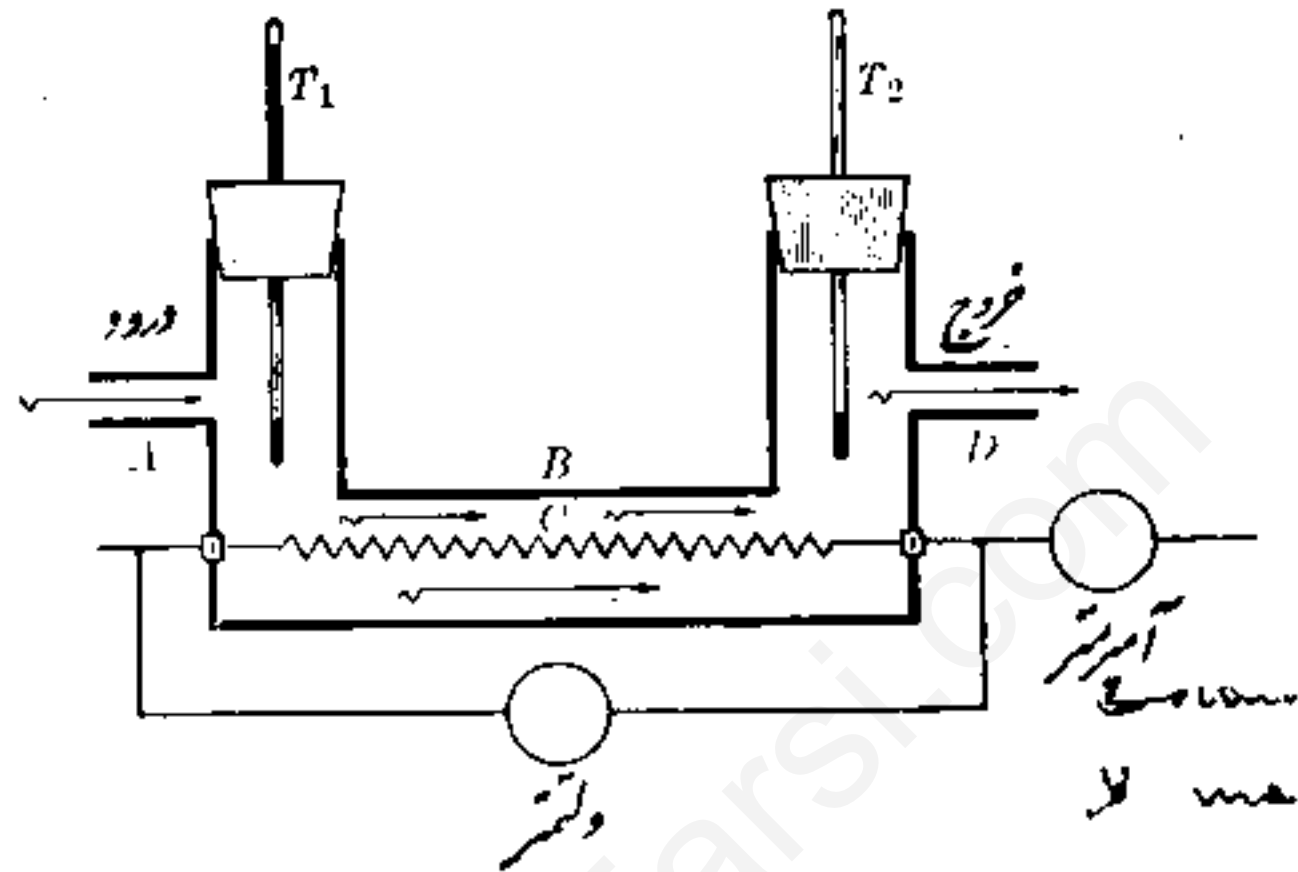
۱۱-۱۶ جسمی بجرم 50 kgm را از کوره ای بدمای 500°C در آورده در 400 kgm روغن بدمای 40°C وارد میکنیم. دمای تعادل 42°C میشود. هر گاه گرمای ویژه روغن $0.5 \text{ cal/gmC}^\circ$ باشد گرمای ویژه جسم را بدست آورید. اتلاف گرمائی ناچیز است.

۱۲-۱۶ گلوله ای سربی با سرعت 350 m/sec به هدف برخورد کرده ساکن میشود. هر گاه همه گرمای حاصله بسرب داده شود افزایش دمای آنرا بدست آورید:

۱۳-۱۶ گرماسنجی مسی بجرم 300 gm دارای 500 gm آب 15°C است. قطعه مسی که حرم آن 560 gm و دمای آن 100°C است بدرون گرماسنج وارد میکنیم. دمای گرماسنج $22/5^\circ \text{C}$ افزایش مییابد. از اتلاف گرما صرف نظر کرده گرمای ویژه مس را حساب کنید.

۱۴-۱۶ جسمی بجرم 50 gm را که دمای آن 100°C است وارد گرماسنجی میکنیم

که ۲۰۰ گرم آب 20°C دارد. جنس گرماسنج مس و جرم آن ۱۰۰ گرم است. هرگاه دمای تعادل 22°C باشد گرمای ویژه جسم را بدست آورید.

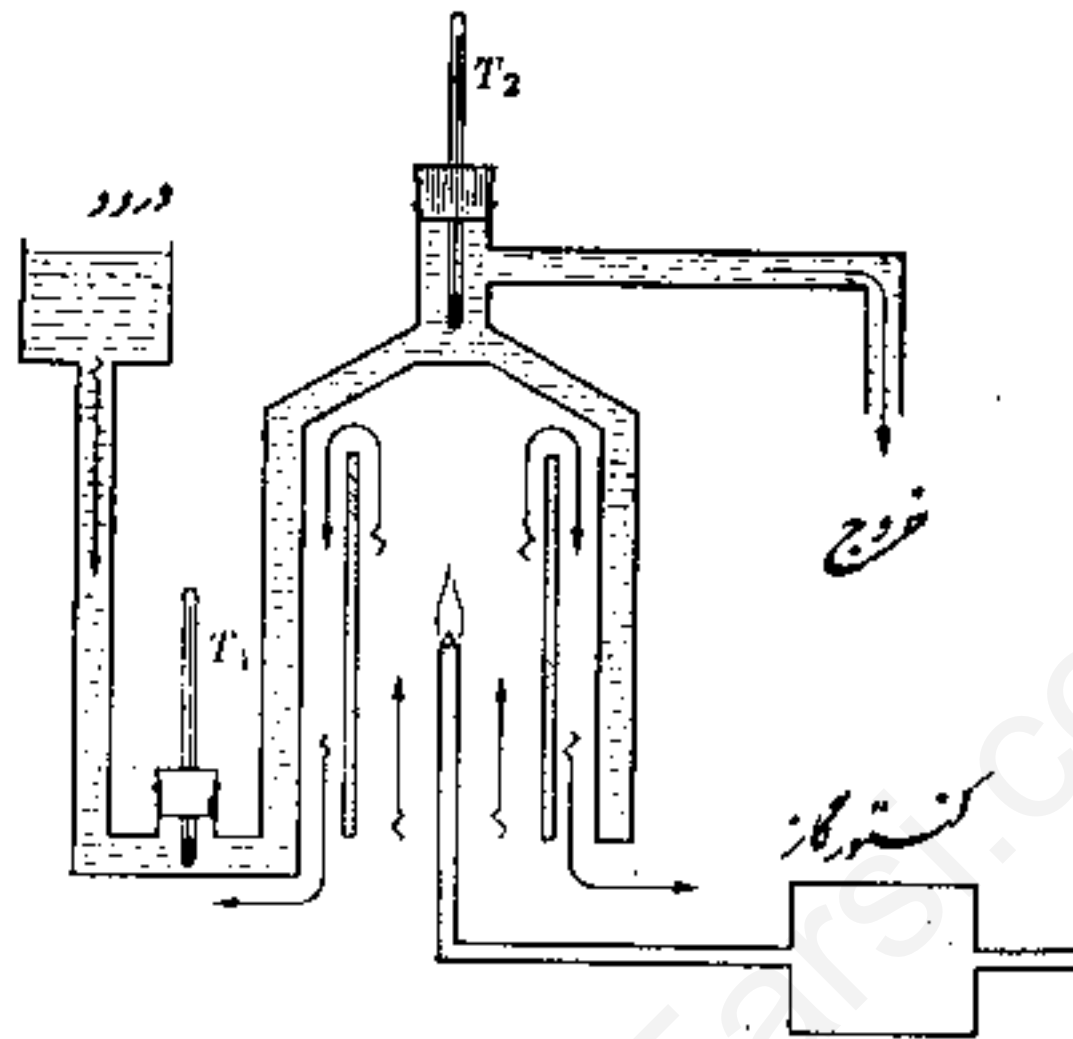
شکل ۱۶-۶

۱۵-۱۶ آب گرم کن الکتریکی مطابق شکل ۱۶-۶ مفروض است. در هر ثانیه 300 gm آب از آن عبور میکند. دمای آب ورودی را 15°C و لاناژ 120 ولت و شدت جریان 10 آمپر است (a) پس از حصول ثبات دمایی دمای آب خروجی چه اندازه است؟ (b) چرا لازم نیست ظرفیت گرمایی دستگاه (m.c یا n.C) را در نظر بگیریم؟

۱۶-۱۶ شکل ۱۶-۷ طرح گرماسنج با جریان دائم را نشان میدهد که برای اندازه گیری ارزش گرمایی سوختها بکار میرود. در هر دقیقه $12/5\text{ l h}$ آب و 0.20 ft^3 گاز سوختنی وارد گرماسنج میشود. دمای ورودی آب 60°F و دمای خروجی 76°F است. ارزش گرمایی هر فوت مکعب گازچه اندازه است؟ چرا گاز را باید حتی المقدور کم کم سوزانید؟

۱۷-۱۶ (a) منحنی تقریبی تغییرات دما بر حسب زمان (نظیر منحنی شکل ۱۶-۲) را وقتی محیط خیلی سردتر از جسم باشد، رسم کنید. (b) سیم پیچی درمایی فرورفته و بمدت 100 sec توان 50 وات در آن بکار تبدیل میشود، جرم مایع 530 gm است و دمای آن از $17/64^{\circ}\text{C}$ به $20/77^{\circ}\text{C}$ میرسد. گرمای ویژه متوسط مایع را در این فاصله دمایی حساب کنید.

۱۸-۱۶ (a) سیلندری که در آن n ملکول گرم ماده موجود است بکمک جریان برق گرم میشود. مقدار گرمایی که در واحد زمان بجهت داده میشود ثابت است. T دمای کلوین جسم را نسبت بزمان t سنجیده منحنی $T-t$ را رسم میکنیم. در اطراف سیلندر مذکور یک محافظ فلزی metal shield قرار گرفته است که دمای آن بکمک مقاومت

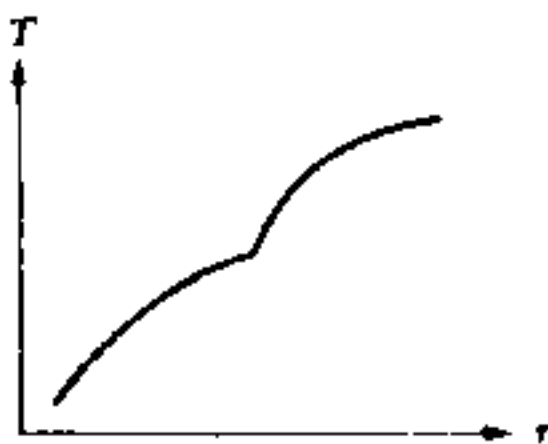
شکل ۷-۱۶

الکتریکی دیگری همیشه با دمای جسم ، مساوی نگاهداشته میشود . (تا اندازه ممکن سعی میشود که دمای جسم و محافظ یکسان باشند . چرا ؟) نشان دهید که افزایش دمای جسم از رابطه زیر بدست میاید :

$$C = \frac{VI}{n(dT/d\tau)}$$

(b) هر گاه منحنی $T - \tau$ بشکل منحنی ۸-۱۶ باشد يك منحنی تقریبی برای تغییرات گرمای ویژه ملکولی بر حسب دما رسم کنید. (c) هر گاه منحنی $T - \tau$ بشکل منحنی ۹-۱۶ باشد باز هم منحنی تغییرات گرمای ویژه را بر حسب دما بدست آورید .

Problems

شکل ۹-۱۶

شکل ۸-۱۶

۱۹-۱۶ گرمای ویژه ملکولی يك جسم در فشار ثابت بموجب فرمول آمپر يك زیر با دما تغییر میکند .

$$C_p = 6/5 \cdot \frac{\text{cal}}{\text{mole K}^\circ} + 10^{-3} \frac{\text{cal}}{\text{mole (K}^\circ)^2} T$$

چند کالری گرما لازم است تادمای ۱۰ ملکول گرم از جسمی را از 27°C به 527°C برسانند
۲۰-۱۶ بنا بر قانون T^3 دمای گرمای ویژه نمک طعام در دماهای پائین چنین تغییر می کند :

$$C = k \frac{T^3}{\theta^2}$$

که در آن $k = 464 \text{ cal/mole K}^\circ$ و $\theta = 281^\circ\text{K}$ است . (a) چقدر گرما لازم است که دمای دو ملکول گرم نمک طعام را از 10°K به 50°K برساند . (b) گرمای ویژه ملکولی متوسط را در این فاصله دمایی بدست آورید . (c) در دمای 50°K گرمای ویژه ملکولی چه اندازه است ؟

۲۱-۱۶ (a) بکمک فرمول Nernst - Lindemann فرمول $\gamma - 17$ ثابت کنید که هرگاه T به سمت صفر میل کند C_p و C_v مساوی میشوند . (b) اندازه واقعی گرمای ویژه ملکولی مس در دمای 100°K برابر $3/88 \text{ cal/mole K}^\circ$ و در 800°K برابر $6/70 \text{ cal/mole K}^\circ$ است . تفاضل $C_p - C_v$ را در دو دمای مذکور حساب کنید .
۲۲-۱۶ چه مقدار گرما لازم است تا يك گرم یخ 10°C - را به بخار آب 100°C تبدیل کند .

۲۳-۱۶ بشری با جرم نا چیز دارای 55 gm آب 80°C است . چند گرم یخ 20°C - در آن بیندازیم تا دمای آن 50°C شود .

۲۴-۱۶ در ظرفی 500 گرم یخ 20°C - وجود دارد . جرم ظرف ناچیز فرض میشود . بمدت 100 دقیقه ، در هر دقیقه 1000 cal بظرف داده میشود . منحنی تغییرات دما بر حسب زمان رسم کنید .

۲۵-۱۶ گرماسنجی مسی بجرم 100 gm دارای 15 gm آب و 8 gm یخ که بحال تعادلند میباشد . 100 gm سرب که دمای 200°C است وارد این گرماسنج میشود . هرگاه گرما با خارج مبادله نشود ، دمای تعادل را پیدا کنید .

۲۶-۱۶ نهمصد گرم یخ 16°C - را وارد گرماسنجی میکنند که در آن 1000 gm آب 20°C وجود دارد . جرم گرماسنج که از مس ساخته شده است برابر 278 gm است . هرگاه مبادله گرما با خارج ناچیز باشد دمای تعادل را پیدا کنید .

۱۶-۲۷ لوله‌ای بخار را از ظرفی که در آن آب در فشار جومی جوشد به گرماسنجی هدایت میکند. جرم گرماسنج 150 gm و ظرفیت گرمائی آن 15 cal/C° است. آنقدر بخار در گرماسنج با آب تبدیل میشود که دما به 71°C برسد و در این موقع جرم کل گرماسنج 525 gm میشود. گرمای نهان تبخیر آب را بدست آورید.

۱۶-۲۸ در ظرفی از آلومینیوم بجرم 500 gm ، صد گرم یخ و 750 گرم آب وجود دارد. ظرف را از ارتفاعی بزمین رها میکنند. پس از برخورد بزمین دمای آن به 25°C میرسد. هر گاه همه گرمای حاصل بظرف و آب و یخ داده شده باشد سرعت قبل از برخورد چقدر بوده است.

۱۶-۲۹ در گرماسنجی 500 gm آب و 300 gm یخ صفر درجه بحال تعادل وجود دارند. قطعه فلزی بجرم 1000 gm را از کوره‌ای بدمای 240°C بیرون آورده با سرعت بدرون گرماسنج میاندازند. فقط همه یخ آب میشود. هر گاه جرم فلز دو برابر میبود افزایش دمای گرماسنج چه اندازه میشد؟

۱۶-۳۰ قطعه یخی بجرم 500 gm را که دمای آن 10°C - است درون ظرفی که در آن آب صفر درجه وجود دارد میاندازیم چند گرم آب یخ میزند. از میادله گرمای محیط صرف نظر شود.

۱۶-۳۱ گرماسنجی مسی بظرفیت گرمائی $mC = 30 \text{ cal/deg}$ دارای 50 gm یخ است. دمای دستگاه در ابتدا 0°C است، 12 گرم بخار 100°C با فشار یک اتمسفر را وارد گرماسنج میکنیم. دمای انتهائی گرماسنج و محتویات آنرا حساب کنید.

۱۶-۳۲ در ظرفی که دیواره آن عایق است 2100 gm آب و 200 gm یخ صفر درجه وجود دارد. چند گرم بخار آب 100°C را در فشار یک جو، وارد ظرف کنیم تا دمای آن به 20°C برسد؟ از ظرفیت گرمائی ظرف صرف نظر شود.

۱۶-۳۳ قطعه آهنی بجرم 2 kgm از کوره‌ای بدمای 650°C بیرون آورده روی قطعه یخ بزرگی قرار میدهیم. دمای یخ 0°C است. هر گاه همه گرما صرف ذوب شدن یخ میشود. این قطعه آهن چند گرم یخ را ذوب میکند.

۱۶-۳۴ در دستگاه شوفاژیک منزل، آب بدمای 140°F وارد رادیواتورها شده با دمای 100°F از آنها خارج میشود. هر گاه بجای آب بخار آب جوش وارد رادیواتورها شده آب با دمای 180°F از آنها خارج شود هر پوند آب، معادل چه جرم از بخار گرما با خود منتقل میکند؟

۱۶-۳۵ یک مرکز استفاده از انرژی خورشید solar house قادر است ۴ میلیون Btu گرما در خود ذخیره کند فضای لازم برای ذخیره این گرما را در شرایط زیر حساب

کنید . (a) گرما به آب 70°F داده میشود و دمای آن به 120°F میرسد ؟
 (b) همین گرما به سولفات سدیم متبلور (نمک Glauber) $10\text{H}_2\text{O}$ و SO_4Na_2 داده شود که مشخصات آن از این قرار است .

$0.46\text{ Btu/lbF}^{\circ}$	گرمای ویژه در حالت جامد
$0.88\text{ Btu/lbF}^{\circ}$	« « « « « مایع
1.6 gm/cm^3	توده ویژه
90°F	نقطه ذوب
104 Btu/lb	گرمای نهان ذوب

فصل هفدهم

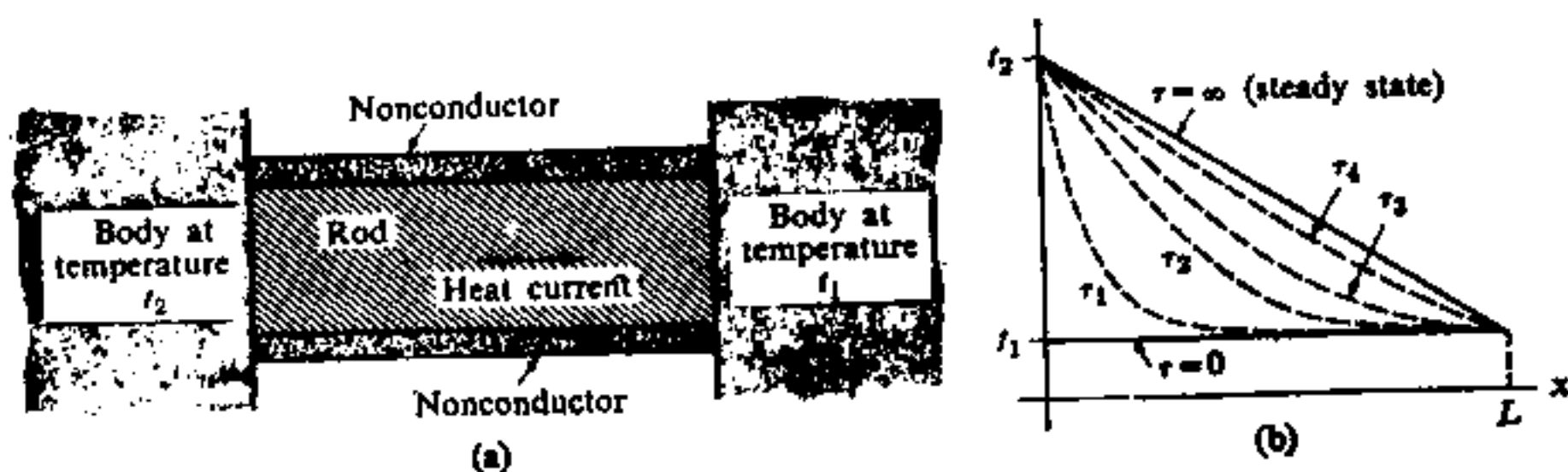
انتقال گرما

۱۷-۱، هدایت

هر گاه یکطرف میله فلزی را درشعله‌ای قرار داده طرف دیگر آنرا در دست بگیریم ملاحظه میکنیم که گرما ازطرف گرم بطرف دیگر میله منتقل میشود و آنطرف میله که در دست ماست باوجود آنکه مستقیماً باشعله تماس ندارد گرمتر میشود. کوئیم گرما ازطرف گرم میله بطرف سرد آن از طریق هدایت Conduction منتقل شده است.

هدایت درون هر جسم که دمای نقاط مختلف آن باهم متفاوت باشند از نقاط گرم بنقاط سرد صورت می‌گیرد. جریان گرمایی گاهی اوقات در تعریف تساوی یا عدم تساوی دمای دو نقطه بعنوان پایه و اساس تعریف، مورد استفاده قرار می‌گیرد. بدین ترتیب که هر گاه گرما از نقطه‌ای بنقطه دیگر جریان یابد دمای نقطه اول از دمای نقطه دوم بیشتر است و هر گاه جریان گرمایی وجود نداشته باشد دمای دو نقطه با هم مساوی است.

برای فهم بهتر، بمثال زیر توجه کنید. میله‌ای را بطول L و سطح مقطع A که دمای تمام نقاط آن t_1 است در نظر بگیرید. در لحظه معینی طرف راست جسم را در دمای t_2 نگاه داشته طرف چپ آنرا بجسمی که دمای آن t_3 است متصل میکنیم. فرض کنیم سطح جسم را با ماده عایقی پوشانیده‌اند بطوریکه با خارج مبادله گرمایی نکند. (چنین شرطی صد درصد صحیح نیست زیرا بهر حال هر جسمی گرما را هدایت میکند و عایق مطلق وجود ندارد.) حال فرض کنیم در چند نقطه، بدنه عایق را سوراخ کرده با ترموکوپل‌های کوچکی که در مجاورت جسم قرار داده شده است دمای چند نقطه آنرا در زمانهای t_1 و t_2 ... پس از آزمایش، اندازه بگیریم. شکل ۱۷-۱ (a) طرز آزمایش و در شکل ۱۷-۱ (b) منحنی تغییرات دما در طول میله را در زمانهای مختلف نشان داده‌اند.

شکل ۱۷-۱ توزیع دما در طول میله‌ای در حالت ثبات و عدم ثبات دمایی. دمای یکطرف میله t_1 و دمای طرف دیگر t_2 . عدم ثبات دمایی در زمانهای $\tau_1 = \Delta t$ ، $\tau_2 = 1.0 \tau_1$ و $\tau_3 = 2.0 \tau_1$ مشخص شده است.

در لحظه $\tau = 0$ منحنی خط مستقیمی بعرض t_1 است. در زمانهای بعدی τ_1 و $2.0 \tau_1$ دمای سمت چپ t_2 است و هر چه بطرف راست برویم دما کاهش مییابد و در هر زمان معین، وضع را بکمک یک منحنی نشان داده‌اند. پس از گذشت زمان کافی دمای تمام نقاط، ثابت شده‌آن پس با گذشت زمان تغییر نمی‌کند. گویند میله بحال ثبات دمایی رسیده است. وضع ثبات دمایی در شکل با $\tau = \infty$ مشخص شده است.

بنابر تعریف گرادیان دمایی عبارتست از نسبت تغییرات دما بطول یعنی:

$$\text{grad } t = \frac{dt}{dx}$$

در روی منحنی، گرادیان عبارت است از شیب منحنی تغییرات دما بر حسب طول یعنی شیب منحنی t بر حسب x (در هر نقطه x و زمان τ)

در هر حالت، اعم از ثبات یا عدم ثبات دمایی، در امتداد میله از چپ بر راست جریان گرمایی عبور میکند. هر گاه dQ مقدار گرمایی فرض شود که در زمان dt یعنی در فاصله

زمانی τ و $\tau + d\tau$ از مقطعی واقع در فاصله x عبور میکند. یعنی گرمایی که در واحد زمان از سطح مقطع عبور کرده است جریان گرمایی نامیده‌آنها به H نشان میدهیم:

$$H = \frac{dQ}{d\tau}$$

k ضریب هدایت گرمایی جسم عبارتست از نسبت جریان گرمایی به سطح مقطعی از جسم که بر امتداد جریان عمود باشد بشرط آنکه گرادیان دمایی برابر واحد باشد (با علامت منفی) یعنی:

$$k = -\frac{H}{A(dt/dx)}$$

علامت منفی باین دلیل در فرمول آمده است که وقتی گرادیان دمایی منفی است (از چپ بر راست) جریان گرمایی مثبت است (شکل ۱۷-۱). بنابراین k همیشه مقدار مثبت ثابت است. فرمول بالا را معمولاً چنین مینویسند.

$$H = -kA \frac{dt}{dx} \quad (17-1)$$

ضریب هدایت گرمایی اکثر اجسام با دما تغییر میکند، یعنی افزایش بسیار ناچیزی نسبت با افزایش دما دارد که در اغلب موارد قابل اغماض است. در جدول ۱۷-۱ ضریب هدایت گرمایی چند جسم در دماهای معمولی نوشته شده است. واحد جریان گرمایی، در دستگاه cgs برابر cal/sec و واحد سطح در این دستگاه cm^2 و بالاخره واحد گرادیان دمایی درجه سلزیوس بر سانتیمتر است. واحد همین کمیات در تجارت و زندگی روزمره چنین هستند Btu/hr واحد جریان گرمایی، فوت مربع واحد سطح و درجه فارنهایت بر اینچ واحد گرادیان دمایی.

از فرمول ۱۷-۱ باسانی معلوم میشود که هرچه ضریب هدایت گرمایی زیادتر باشد جریان گرمایی شدیدتر است. پس هرچه k یک جسم بیشتر باشد هدایت جسم بهتر است در حالیکه اگر k کوچک باشد جسم، عایق بهتری است. جسم «هادی کامل» جسمی است که در آن $k = \infty$ باشد و در «عایق کامل» $k = 0$ است. از جدول ۱۷-۱ پیداست که فلزات بهتر از شبه فلزات و هردو بهتر از گازها گرما را هدایت میکنند.

درمیله ای که در شکل ۱۷-۱ نشان داده شده است، جریان گرمایی در حالت ثبات دمایی در تمام مقاطع مختلف میله ثابت است. هرگاه چنین نباشد مقدار گرمایی که در زمان معین از یکطرف وارد قسمتی از میله میشود با مقدار گرمایی که از آن خارج میشود با هم برابر نخواهند بود. بنابراین قسمت مذکور از میله گرما مبادله کرده دمای آن تغییر میکند و این با ثبات دمایی مقابرت دارد. (بدین ترتیب جریان گرمایی در حالت ثبات دمایی نظیر

جریان سیال غیر قابل تراکم است.) بنابراین در حالت ثبات دمایی $kA \left(\frac{dt}{dx}\right)$ در تمام مقاطع میله اندازه ثابتی دارد. لذا اگر A ثابت باشد k در وضع ثبات دمایی مستقل از دماست و $\frac{dt}{dx}$ گرادیان دمایی برای تمام مقاطع یکسان است. پس در حالت ثبات دمایی،